

Izhaja razen ponedeljka in dneva po
prazniku vsak dan.
Uredništvo in upravništvo: KRŠKO.
Naslov za dopise: »Naprej«, Krško.

Čekovni račun: št. 13.807.
(začasno še tudi 13.321)

NAPREJ

Stane mesečno 25 Din,
za inozemstvo 35 Din,

Oglasi: prostor 1×87 mm 1 Din
Malloglasi: beseda 50 p, najmanj 5 Din
Dopise frankirajte in podpisujte,
sicer se ne priobčijo. Rokopisi se
ne vračajo.

Reklamacije za list so poštn. proste.

Glasi Socialistične stranke Jugoslavije.

Procesije na dan Sv. Rešnjega telesa.

[Pismo z Dunaja.]

Sodrug Franc Oset nam pošilja ta dopis, ki ni prav nič zakasnel, kakor bi izgledalo iz naslova. Le čitajte ga:

Vseposvobod se veselijo v vodilnih klerikalnih vrstah, kako bodo s procesijami Sv. Rešnjega telesa demonstrirali s svojimi pohlevnimi ovčicami proti revnemu ljudstvu. Tako se veseli tudi proletariat v Nemški Avstriji, ki ta dan tudi ne izostane, ki tudi prireja procesije — ampak drugačne kakor klerosil!

Zbralo se je iz vseh krajev zavednega ljudstva z malimi otročki, ki so korporativno odkorakali ven — v Naravo, s telovadci na čelu, godbami, pevskimi zbori, Kinderfreunde, organizacijo prijateljev otrok, organizacijo, ki je ta dan sploh največjega pomena.

Kaj smo videli?

Na eni strani zaspano, nezavedno ljudstvo, ki je korakalo s svojimi ceremonijami, s svojim za 2000 let prestarim programom. Tu se je videlo, kako hodi klerus s svojimi metodami v franže. Sprejaj par starih veteranov, okrog Boga par zvestih — morilcev, ki so še Habsburgovcem zvesti, z nasajenimi bajoneti, par oficirjev s svojimi sleparskimi medaljami, ki so jih zaslužili pri klanju revnega ljudstva; nato nedolžni otročki, ki jih s terorjem vežejo z vrstami razbojnikov, zadaj par razbojnikov z visokimi cilindri in par starih žensk, ki so že slabega uma. Z eno besedo: klerus gre v Avstriji h koncu, čeprav ima vladno v rokah in še teh par, kar jih gre za njim, je bilo s terorjem klerikalnega aparata prisiljen slediti, zlasti šolska deca.

Ko sem to gledal, mi je bilo nekako težko pri srcu, ker sem se zmisli na ta lepi nauk, ki ga je učil Jezus Kristus po božjih zapovedih in ki pove z dvema besedama lahko vse: »Ne ubijajte!« — potem pa na tisti krasni nauk štirih samih besed: »Ljubite se med seboj!«

Mislil sem si: Kristus, ti veliko trpiš! Ko si živel, so te gajžlali in križali tisti veliki duhovni. Sedaj, ko si mrtev, te pa nosijo mali duhovni v podobni kruha sredi — ostro nabrušenih bajonetov. Stopil sem za neko drevo in sem se na prsa potkal in rekel: Moj Bog, moj Bog, kako se mi smiliš, ker si sredi razbojnikov, ki ti lepo cinglajo, prepevajo in s kadilom kadijo, sploh z eno besedo: lepo se ti kažejo, zadaj pa sklepajo takšne zakone, ki škodujejo revnemu ljudstvu vsega sveta!

Ravno tako se mi je zdelo kakor 1914. leta, ko so mene tudi med bajoneti gnali po Gradcu, ker sem že tedaj učil ljudstvo proti vojni in sem rekel: Fantje, nikar tako ne prepevajte in vriskajte, ker ne veste, kaj je vojna. Naj se gredo oni streljati, ki so zakrivilo to vojno, ne pa nedolžno ljudstvo v tej ali oni državi. — To sem govoril po socialističnem programu, ker je po vsem svetu znano, da je sociali-

zem proti vojni. Nato me je neki rekrut naznanil, kaj sem učil in takoj v ječo, ker sem bil Habsburgovcem strašno nevaren — Vaterlandsverräter, »izdajalec domovine«. Štiri tedne sem bil zaprt v Celju, naenkrat so me poslali v Gradec z dvajset ljudmi, ki so imeli bajonete natakne. Ko so me gnali skozi mesto, je vpilo ljudstvo »Vaterlandsverräter«, opljuvalo me je in še biti so me hoteli, če bi tako močno ne bil zastražen s kapitalističnimi hlapci.

Ravno takšno sliko sem imel pri tej procesiji, ko sem videl tega ubogega Kristusa, ki je bil sredi bajonetov. Radoveden sem, kaj si je mislil; mogoče tako kakor jaz tedaj: Bog jim grehe odpusti, saj ne vedo, kaj delajo.

Naenkrat mi je bilo srce zopet veselo, ko sem videl drugo procesijo: veselo, zdravo na možganih, ki so ljudje v njej, stari in mladi, prepevali svobodne pesmi, otročki bosi, [kakor je Kristus hodil, ne tako, kakor ga sedaj nosijo — v zlatu]. »Kam pa ta procesija?« — »V naravo, da homo videli svobodo,« mi je odgovoril deček kakih 10ih let.

Šel sem zraven, ker sem se prav srečnega počutil, in sem si mislil: No, sedaj sem pa le enkrat videl nebesa, ki sem o njih vedno le slišal. Vsi bratje, kolikor jih je bilo tam na tistem zletu, stari, mladi, ženskega in moškega spola, lahko rečem, da kakor eno. Jaz sem Slovenec, tudi iz drugih narodnosti jih je bilo zrazen ter smo se vsi tako dobro razumeli kakor družina v dobri hiši.

Bratstvo vseh narodov je le v naših vrstah.

Jaz kličem vsem onim našim, ki še korakajo v onih žalostnih procesijah, ker sami ne vedo, kaj hočejo: Pridite v naše vrste, ker je vsakemu odprta pot.

Pri nas, v Internacionali zavednih in enakopravnih, bo zasijalo prej ko slej solnce Svobode.

Proletarci, orjunaši, fašisti, hakenkrajclarji, pustite nacionalizem, ker je največji strup za nas same! Pustite onih 10% požeruhov, naj se sami borijo za svoj mošnjček — ne pa da boste morali zopet zanje kri prelivati. Začnite trezno misliti in vsak bo prišel do prepričanja, da je edino pri nas rešitev, kar sedaj vsakega posameznika boli.

Jaz vidim v svoji domovini Jugoslaviji veliko inteligence, ki je tako nevtalna, da ne ve, kam bi se priključila. Veliko je zopet takih, ki bi radi bili in so socialisti, pa si ne upajo tega javno pokazati, če imajo strah, da bodo državno službo zgubili, ker je že tako, da reakcija ne pozna Pravice in Svobode. Tukaj v Avstriji se ne boji nihče, ker so sploh vsi oni, ki so višje izobrazbe, pri socialdemokratih, profesorji, učitelji itd.

Kaj več bom še poročal, le to še enkrat prosim nezavedne: čitajte, dajte čitati in čitati ter bojujte se proti alkoholu, obvarujte posebno mladino absolutno pred njim, potem boste socialisti, ki boste tudi lahko ponosni.

Na svidenje, kadar pridem v domovino.

Franc Oset.

Bernot in socializem.

Pod tem naslovom prinaša »Socialist« št. 29. članek iz Trbovelj, v katerem napada sodr. Bernota, kakor da bi bil on socializem in kakor da bi bil s. Bernot največ kriv, da ne pride v Sloveniji do tako potrebnega zedinjenja. V tem pa se članek zelo moti. Dokler bo naše delavstvo verjelo raznim nasodrugom, ki za zeleno mizo sklepajo, kako bi gospodarsko uničili delavsko kulturno organizacijo (recimo na primer »Svobodo«), ker njen odbor neče tako plesati, kakor oni godejo in dokler si ne bodo osvojile vse organizacije načela javnosti ter izpolnjevali vsi člani določbe pravilnika, toliko časa je zaman misliti na skupno sodelovanje, ker bi v tem slučaju imeli pač nekoliko večjo stranko — vprašanje pa ostane odprto, če bi bila zdrava. Velika armada brez discipline je kakor ladja sredi razburkanega morja, ki nima krmila.

Ako bi bilo med našimi sodrugi, ki opravljajo v delavskih organizacijah vodilna mesta, malo več idealizma, pa malo manj koristolovstva ter borbe za mandate, bi bilo delo lažje. Članek bi naj rajši zapisal: »Zaupanja ni!«

Socializem se ne propagira s tem, če se gospodarsko ubije organizacija, ki je temelj vsemu gibanju in iz katere so izšli najboljši naši sodrugi. [To sodr. iz Trbovelj, lahko tudi z dokazi dokažem.]

Karl Marks je zapisal: »Proletarci vseh dežel združite se!« Združite kulturne, gospodarske, strokovne in politične organizacije v eno telo. Teorija brez prakse je neizvedljiva. To so tudi upoštevali sodr. delegati na občnem zboru Kons. društva za Slovenijo in so dovolili »Svobodi« gmotno podporo, od katere pa centralni odbor »Svobode« do danes nima še prav ničesar, razen da je načelstvo Kons. društva plačalo zastarele dolgove, ter je moral centralni odbor predložiti račune [so to tudi delegati sklenili?] kar se pa ostalega zneska tiče mora pa tajništvo »Svobode« izdelati proračun, zakaj se bo denar uporabil. To zahtevajo oni sodrugi, ki stoji članstvu prav blizu, z izrekom »Pokažite, kaj znate, potem bomo dali še nekaj denarja.« In to v istem trenutku, ko je bilo v centralni blagajni »Svobode«, reci in beri: trideset dinarjev. Ni to ironija.

Tako, sodrugi, se ne dela socializem, tako se ne pridobiva zaupanje do oseb, ki imajo na shodih vedno široko odprto srce do delavstva.

Naj pokažejo oni sodrugi, ki jih članek tako lepo zagovarja z delom tudi pri onih organizacijah, pri katerih ni nobenih korit, da so res za konsolidacijo delavskega pokreta. Z mastnimi dietami, ter dvojnimi dnevnici mi vsak hodil na predavanja, ter se trkal na prsa: »Jaz delam za socializem«, a tam kjer mora predavatelj sam plačati še celo vožnjo, tam ni — ni nikogar. Sejaite, učite in žrtvujte se, kar bo vzrastlo bomo poželi mi, kaj ne?

Že se jasni, vsak dan prihajamo bližje konsolidaciji. Jamstva za to so podana. Čim bolj bodo

UPTON SINCLAIR.

111. nadalj.

France Kremen.

(Po avtoriziranem prevodu Ivana Moleka.)

Nosil je strelivo, ker je vedel, da prihajajo Nemci. Ni jih videl, ali ko je molčala strojnica je dobro slišal tenko žvižganje v zraku in odrezane veje so neprestano padale nanj in prst pred njim je letela v njegov obraz. Medtem pa so seveda neprenehoma grmele granate krog in krog in metale prst in drevesa v zrak, kar je bilo Kremenu že nekaj naravnega — privadil se je bil tega odkar je kolezaril z zemljevidi v žepu svojega jopiča. Naenkrat je padel mož in za njim drugi: ostala sta še dva. Eden teh je dajal znamenja Francetu, kaj naj stori: toda France ni rekel besede. Stopil je k strojnici in se pričel učiti streljanja po metodah moderne vzgoje: z delom.

Vojak, ki je meril s strojnico, se je prijel z roko za čelo in padel vznak. France je čepel zraven njega, puška je streljala — kaj je bilo torej bolj naravnega, kakor da je zavzel mesto padlega in prijel za delo? Res je da ni še nikdar v svojem življenju meril z nobeno puško, poznal pa je stroje — in puška pred njim je bila stroj. Končno je imel

nagon za vmešavanje v tuje reči — kakor nam je že znano.

France je pogledal predse in hipoma se mu je zdelo, da je oživilo grmovje nedaleč od njega. Grmovi so bruhali iz sebe sive postave, ki so tekale naprej, padale, padale, se vzdignile in zopet padle.

»Il viennent!« (Prihajajo!) je siknil Francoz zraven njega in France je nameril strojnico tu in tam kjerkoli je videl sivo postavo v grmovju.

Ali je ubil kaj Nemcev? Tega ni mogel verjeti. Pekla ga je misel, da se smeši in strelja v tla ali v zrak — vojak zraven njega je pa trdno verjel, da je France imenitno streljal, da je večak pri strojnici. Saj je vendar eden tistih čudežnih Američanov, ki so prišli čez morje rešiti la belle France! (Lepo Francijo!)... Nemci so padali, toda to ni nič dokazovalo, da so mrtvi, kajti to je bila njihova taktika prodiranja, in France ni imel časa šteti, koliko jih je padlo in koliko se jih je zopet pobralo. France je vedel le to, da Nemci prihajajo — vedno več in več jih je in bližje in bližje. Francoza sta klela, puška je tolkala in ragljala, dokler ni bil cilindri tako vroč, da je gorel. Tedaj pa je strojnica naenkrat prenehala!

»Sacré!« [Prekletost!] sta zastokala oba Francoza in pričela vročico razlagati stroj na kose.

Predno je pretekla minuta, se je prvi prijel za rebra, zaječal in obležal, par sekund pozneje je pa France začutil strašen udarec na svoji levi roki in ko jo je hotel vzdigniti, da pogleda, kaj se je zgodilo, je pol roke viselo mrtve in kri je pričela vreti iz rokava!

* * *

To je bilo preveč za enega samega Francoza, ki je še ostal. Prijel je Kremena za desnico z vzklikom: »Venez! Venez!« [Pridite!] To je menda pomenilo, da naj bežita, ampak France ni hotel bežati. Francoz je pa brbljal tako hitro in vlekel Kremena tako trdo, da se je udal, ko je že medel radi bolečine. Prišla sta do mrtvega vojaka s puško ob strani. Francoz je pograbil puško, odpel mrliču pas z naboji in skočil za veliko skalo. France se je spomnil, da ima avtomatik na pasu čez ramo. Vzel ga je in ponudil tovarišu, zmajajoč z glavo in razlagajoč v angleščini, da ne ve, kako streljati z njim. Francoz ni razumel besed, razumel pa je majanje z glavo in hitro pokazal malemu strojniku, kako se sproži. Nato je naglo odrglal ročaj Kremeneve srajce in mu obvezal prestreljeno roko, potem pa je pogledal čez skalo, preklinjal sakramenske »boše« [francoska psovka za Nemce] in začel streljati.

[Dalje prih.]

močne organizacije, čim bolj bodo zavedni delavci, preko katerih se bodo razbile vse lepodoneče fraze, tem prej si bomo segli v roke.

Organizacija je moč, posameznik je bilka, ki plava v reki. Preko vojaških parad, preko sekcij, ki hočejo delavcu s pestjo vbiti socializem v glavo, bodo šle zdrave organizacije do cilja, po poti izobrazbe in pravilnika.

Samo one organizacije bodo zmagale, ki so navajene javno pokazati svoje račune in ki so napisale na svoj prapor: „V zavednosti je naša moč!“ To Bernot prav dobro ve, čitaj knjigo „Socializem in vera.“ Janko Telban.

Razno.

Kdor dobliva »Naprejš« neredno, naj nikar ne misli, da je to po krivdi »Naprejš« samega. Prej smo imeli res težave, od prvih dni julija pa izhaja dnevnik redno vsak dan o pravem času in gre o pravem času tudi na pošto. Samo včeraj se nam je pripetila smola, da je šla poštna ura v Krškem naprej.

Naše „socialistične“ zadruge iščejo zveze z ljudstvom tako, da inserirajo v kapitalističnih listih. Znano je n. pr., da je načelstvo Kons. društva za Slov. prodajalo hišo v Štorah potom inseratov. kraljevni odbor v Štorah pa o prodaji ni ničesar vedel, ker seveda ne čita kapitalističnih listov. Pa — Kristan je znana firma, kdo bi se čudil! Toda Jugometalija je v rokah ene izmed najmočnejših razrednih organizacij; kovinarji gotovo niso tako nezavedni, da bi jim bilo vseeno, če išče Jugometalija novih nastavljenecv potom inserata v „Slov. Narodu“. In vendar se to godi. To pa zato, ker so tako „disgustirani“, da se ne vtikajo več v politiko, ampak plačujejo svoje prispevke samo iz — solidarnosti. Iz same solidarnosti se tudi ne marajo vtikati v notranje gospodarstvo pri Jugometaliji, ampak prepuščajo to trgovsko izvežbanim „sodrugom“. Kakor se niso čudili, ko je razredna produkcija Jugometalije producirala samo za potrebo in ne za kapitalistični dobiček, in je to „potrebo“ videla najprej v kotlih za žganje, te kotle pa prodajala potom inseratov v vseh kapitalističnih listih, tako se ne čudijo zdaj, ko išče ta razredna zadruga svojih sužnjevcv potom inserata v „Slov. Narodu“. Zaradi te naše „strupe ne“ notice bo ta ali oni kovinar odpovedal „Naprejš“, češ, za zmerjanje ga pa res ne plačujem. Potem bo pa nastopil za „zedinjenje proletariata“. No — mi se tega ne ustrašimo, ker nam resnično ni za zedinjenje s „Slov. Narodom“.

Zato, da vam ne bo noben las odpušen. Stara mariborska klepetulja „Volksstimme“ se je predrznila sumničiti nas, da je bil „Odlomek iz mariborskega pisma“ v 75. „Naprejšu“ številki izdelan v našem uredništvu. Hvala bogu, da smo zmožni vsak čas dokumentarčno dokazati, kaj se napiše v uredništvu in kaj prihaja od zunaj — tega zunanega je preveč, da bi se nam izplačalo fabricirati žurnalistične laži! Pač pa je treba pibiti bojne metode, katerih se poslužuje klika, ki ima danes še — pa ne več dolgo! — patent čez mariborski socializem. Nje bivši poglavar Golouh se ni nič ženiniral priznati, da je tudi dopise fabriciral zato, da dobi gibanje v kakšnem kraju „spodbudo“. Pred nedavnim smo zasačili „Volksstimmevega“ generala Uratnika, ko je za „Socialista“ sfabriciral dopis iz Gornje Šiške in je hotel naše tamošnje vrle sodruge predstaviti kot Korunovce svoje pasme. Tudi se spominjamo, kako smo ujeli „Volksstimme“ in njeno pokojno sestro „Enakost“, ki sta priobčevali in sicer na zelo neroden način v Mariboru napisane „dopise“, n. pr. iz Svetega Lovrenca in iz Ribnice na Pohorju. Na naše javne ugotovitve pa so imeli gospodje toliko poguma, da so stisnili rep med noge in — molčali. Niti zavtilili niso. Priključujemo to delavstvu v spomin, da bo tudi s te strani imelo vedno pred očmi, s kakšnimi lopovstvi ga zelena miza vodi za nos, in da bo imelo še več korajžje, čimprej streti glavo njenim žurnalističnim reptilom.

V sobotnem „Slovencu“ čitamo naslednjo notico: V Lurd in Paray le Monial k svetišču sv. Marijete Alacoque [sicer se nam zdi, da je ta svetinica za eno šaržo nižja, namreč samo „blažena“, ne pa „sveta“, ur.] na Francosko ter v Limpia na Špansko [kjer leseni Jezus s „čudežnega“ križa solze toči, da se zbira jo norci pod njim, ki menijo, da jih res toči, ur.] odpotuje koncem tega meseca duhovnik iz Slovenije. Ako ima kdo kake želje in naročila za te svete kraje, naj sporoči na naslov: Župni urad v Framu pri Mariboru. — Mi, mi!! Tako željo namreč, da bi se iz Limpia povrnil en človek več, ki ne bo mislil bedasto ali koritarsko!

Vladna kriza ostaja kriza. Baje dobi bodoča Jovanovičeva vlada — če vlada postane — volilni mandat.

V južni Srbiji se je pojavila kuga, ki je bila tje prenesena iz Grške.

Izseljevanje v prvem četrtletju 1924. V tem četrtletju se je izselilo iz naše kraljevine vsega skupaj 5686 oseb in sicer 3702 moških in 1984 ženskih. Po pokrajinah je doseglo izseljevanje največji vdstotek (588%) v Vojvodini (3341 oseb, 1803 m in 1538 ž.), nato sledi Hrvatska Slavonija (1115 oseb, 926 m, 189 ž.) Dalmacija (6290, 514 m, 115 ž.), Slovenija (265, 172 m, 93 ž., 47%); Srbija (216 m, 25 ž.), Bosna Hercegovina (40 m, 9 ž.), Črna gora (31 m, 15 ž.). Po profesiji je bilo največ

kmetov in sicer 2875, kvalificiranih delavcev 241, nekvalificiranih 1010, prostih profesij 90, dece in starcev, ki so za delo nesposobni, 1470. Nad 50 let je imelo 197 oseb, od 31—50 let 1784, od 18—30 let 1079, pod 18 letom pa 1726. Največ ljudi so je usmerilo v Brazilijo in to 2654 oseb, v Združene države 1064, v Argentinijo 999, v Kanado 702, v Čile 34, v ostalo Ameriko 53, v Avstralijo 141, v Novo Zelandijo 37, v ostale dežele sveta 2. Od skupne številke je bilo 2457 jugoslovancev, ostalo po največ Nemci in Madjari, ki se izseljujejo po večini in Vojvodine — 1521 Nemcev, 1571 Madjarov — v Brazilijo in Argentinijo. Poleg 5686 naših državljanov se je izselilo tudi 211 državljanov Združenih držav, 22 Čehoslovakov, 10 Rusov, 9 Madjarov, 7 Avstrijcev, 4 Italijani 3 Poljaki in 26 iz drugih držav.

Zaščito turških interesov na našem ozemlju je prevzela poljska vlada, ker Turška še nima svojih diplomatskih zastopnikov pri nas.

Horthyjeva vlada je „pomilostila“ udeležence pri zadnjem Karlovem puču, med nimi grofa Andrasya in bivšega ministra dr. Gracza. Kakšen pajacelj je ta katoliški terorizem na krmilu, to gre že res preko vseh mej. Gospodje igrajo javno ulogo krvnikov, pri tem pa se hočejo predstavljati kot zasledovane žrtve!

Triumf 20. stoletja. To je čisto nov top iz zloglasne češkoslovaške tvornice morilnega orodja, ki so ga poskušali te dni na strelišču Balacki. Top je opremljen z električnimi motori. Navzoči predstavniki prijateljskih držav so se zelo pohvalno izrazili o novem topu. Pa jim ne bo starim, hemoroidnim gospodom nobeno pohvalno razpoloženje dosti pomagalo. V bodočih vojnah — če jih bo še kaj — bodo topovi vedno bolj naperjeni na tisto stran, kjer se skriva sadistična morilna zver v človeštvo.

Ker se je Angležem zavojevanje najvišjega svetovnega vrha Mounta Everesta ponesrečilo. se pripravlja skupina švicarskih alpinistov na to, da svojo srečo poskusi, Ekspedicije se bodo udeležili najboljši švicarske vodje pod 35. letom. Sredstev imajo že dovolj nabranih, to zimo menijo trenirati se po himalajskem pogorju, predno bodo v ugodnem trenutku naskočili trdovratnega velikana. Namesto težkih kisikovih aparatov za dihanje v najvišjih visčinah, bodo vzeli s seboj samo majhne cevi s stisnjenim kisikom, ki se vbrizga v stegno, ko postane dihanje težavno.

Med tem, ko ima angleška delavska vlada dovolj težko stališče, da izmiri s svojimi zunanje-političnimi akcijami napetosti v Evropi in drugod, ji delajo neprestano zgago liberalni in konservativni buržuji doma. V spodnji zbornici je bil z 171 proti 149 glasovom odklonjen njen spremenjalni predlog k zakonu o zavarovanju proti brezposelnosti. Vlada zaradi tega ne bo odstopila, saj ima važnega dela dosti. toda po londonski konferenci utegne prav kmalu priti do volitvenega obračuna.

Poljska vlada je „z ozirom na gospodarske težkoče“ v Gornji Šleziji odpravila osemurnik in uvedla deseturni delavni čas. Da čutijo gospodarske težkoče le izmognani delavni sloji na svojem hrbtu, tega poljska vlada „ne ve“. Treba ji bo to na poseben način dopovedati.

Rusija in Turčija kot še nedavni debeli prijatelji se danes že precej v razmerju z nekdanjim prijateljstvom sovražita. Rusija nagaja Turški zlasti s svojo boljševiško propagando. Te dni so v Angori aretirali ruskega vojnega atašeya in konzula. Na tozadevno pretečo rusko noto je turška vlada odgovorila, da aretirancev ne bo izpustila, temveč se zna še zgoditi, da bo z Rusijo prekinila vse diplomatske stike, če sovjetska propaganda ne preneha. Kako se meščanstvo te sovjetske propagande boji! Ko so nekega pametnejšega ministrskega predsednika pred kratkim opozarjali na boljševiško nevarnost in da je treba proti nji nastopiti, je odgovoril: Najbolje bi nastopili proti boljševiški nevarnosti s tem, da nastopimo proti delavstvu s kruhom in svobodo. — In to drži!

Kupujte čevlje samo z znamko „Peko“.

Kar vi potrebujete, to je Elzafluid. To je pravo domače sredstvo, katero prežene Vaše bolečine. Poizkusna pošiljka Din 27 — Lekarna Evg. V. Feller, Stubica Donja, Elzatrg št. 252. Hrvatska.

VŠČIPNI GA!

„V privatnem razgovoru sem nekoč s. Jeramu priznal, da smo napravili taktično napako takrat, ko smo se ločili od „Naprejšev“ stranke. Če potrebuje s. Jeram še javne izpovedi, evo: jaz jo še enkrat ponavljam.“

To piše Svetek v zadnjem „Delavcu“. Mi padamo z nebes. Kako je mogoče, da so Svetki, ki so se zavoljo taktike ločili od nas, napravili taktične napake? Kako je mogoče, da nas sedaj priznavajo za stranko, ko smo bili do danes v njihovih gozbdalih le „sekta“ osebnih Bernotovih častilcev? Kako je mogoče, da Svetek sedaj priznava, da se je on s svojo kompanijo ločil od nas, ko pa so vedno kričali, da smo mi pobegnili iz stranke?

G. Svetek pravi, da sta Bernot in Kocjančič napadala Svetkovce in jih dolžila nečastnih dejanj brez sence najmanjšega dokaza. Ali potrebuje g. Svetek sedaj po svojem lastnem priznanju še kakega dokaza, da je spadal ves čas med lažnjivce?

„Od tiste dobe pa do danes sta se gg. Bernot in Kocjančič valjala v svojih orgijah itd.“

To pravi Svetek. Bernot in Kocjančič pa vsi naši zavedni proletarci istotako so ponosni na to, da so se „od tiste dobe“, ko je Svetek od nas pobegnil, valjali le v orgijah, ki jih g. Svetek ne zna natančneje označiti, dočim se niso nikoli valjali v prahu pred zelenomiznimi carskimi ukazi, pred enotnofrontarskim kompromisnim blatom s klerikalci in Žerjavovimi „akcionami“, posebno pa so ponosni na to, da niso še nikoli zlezli na trebuh pred Kristanovimi milijoni!!!

Ali potrebuje g. Svetek po tistih svojih besedah še kakšnega dokaza, da spada med demagoge?

Ali pa si g. Svetek želi, da spregovorimo o nekih drugačnih orgijah za časa Westnove stavke v Celju?

[Nadaljevanje sledi.]

Dopisi.

DIREKCIJI DRŽAVNE ŽELEZNICE V ZAGREBU IN LJUBLJANI.

Merodajni faktorji pri direkciji drž. žel. v Zagrebu in Ljubljani, javno vas vprašamo, zakaj se ne izplačajo predurmi tudi tistemu osebju, ki je bilo prej pod upravo južnoželezniške direkcije, pa je prišlo sedaj pod upravo drž. žel. v Zagrebu. Prevedeni smo — noben izgovor ne velja sedaj nič več, ker je ljubljanska direkcija izplačala, kar je morala izplačati, že vsemu osebju, izvzemši tistemu, ki je prišlo po podržavljenju južne železnice pod direkcijo drž. žel. v Zagrebu. Gospodje v Zagrebu, opozarjamo vas, da je mera polna, danes nismo več brezpravna čreda, v naših glavah se že svita! Zahtevamo takojšnje izplačilo za tri mesece, kakor je bilo izplačano našim kolegom in sodrugom pod ljubljansko direkcijo. Če hočejo neki črni elementi v Zagrebu stvar zavleči, jim moramo povedati tem potom, da si bomo znali naše pravice poiskati na takšen način, da jim gotovo ne bo ljubo. Danes nismo in ne bomo več ovce, temveč postajamo že krepko organiziran proletarijat, pa čeprav v suženjski uniformi. Izplačilo, gospodje, ali pa boj na nož: materiala imamo dovolj na razpolago! — Železničarji, ki so odprli oči!

Celje. Prepoved nočnega dela v pekarnah je uzakonjena po zakonu jugoslovanske buržoazije, uzakonjena je ta tudi po internacionalnem kongresu pek. delavcev celega sveta. Poleg tega je uzakonjena še po mednarodnem kongresu amsterdamske Internacionale in po konferenci Mednarodnega urada za delo. Po vseh teh zakonih je prepovedano nočno delo v pek. obrti za vse pekarnarje in za vse pomočnike. Ta zakon je pa samo na papirju, ker ga gg. pek. mojstri ne izvršujejo, ker jim manjka socialnega čuta do pomočnikov. Mi se temu ne čudimo, čudimo se le še tistim zaslepljencem, ki agitirajo z neko internacionalo za pek. mojstra Korena, češ da se morajo sklepi internacionalne izvrševati! — Ta Koren je sam član org. pek. pomočnikov in je za bratstvo in enakost. Enakost je pa taka, da velja samo za Korena prepoved nočnega dela. Pomočniki pa delajo po noči kakor pri kakem klerikalcu. Ej „socialisti“, vera je privatna stvar, botstvo pa sredstvo za dosego gospodarskega in političnega zasluževanja! — Po Internacionali nepriznani socialni revolucionar.

Iz Celja. Na vse napade v lističu „Socialistu“ ne bom odgovarjal, kakor tudi ne na glasilo strokovnih birokratov „Lesnem delavcu“, kjer piše neki T . . . v svoji strasti obupne konfuznosti. Jaz in vi tudi dobro veste, da je za socialistični pokret mrtev, kdor nosi težko prisluzeni delavski denar v gostilno zapravljat, kakor so mrtvi tisti, ki izrabljajo svoj delavski mandat na občinski tribuni v zagovor gostilničarjev, da si na ta način zasigurajo odjemalce za svojo kapitalistično proizvodnjo. Nič vam ne pomaga blatenje in trditev, da sem osamljen. Tudi podkupljivost z vinom ne bo zmagala. Celjsko delavstvo je že toliko zrelo, da ga sodi že precejšnji del vse ljudi po delu, ne po besedah. Klic po zedinjenju z vami bomo toliko časa odvrčali, da boste nehali biti demagogi ter da boste začeli delati za organizacije, ne pa samo govorili in blatili tiste, ki so že spoznali, da ne delate prav. A. Leskošek.

UTRINEK.

„Naprejš“ zmaguje zato, ker ga piše delavstvo samo. Pišite še bolj, da pride zmaga tem prej!

Delavci!

Kdor inserira v drugih listih, v „Naprejšu“ pa ne ta sam dovolj jasno pove, da ne mara odjemalcev iz delavskih vrst. V vaših rokah je, kakšno

inseratno politiko

delajo trgovci. Trgovci so bolj navezani na vas nego vi nanje!

Lastnik: „Sloga“, r. z. z. o. p.

Izdajatelj in odgovorni urednik:

Zvonimir Bernot

(v imenu pokr. odbora SS) in KDZ.)

22. VII. Tiskarna bratov Rumpret v Krškem, 1100